

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Campanya i política lingüística

S'abandona l'obligada defensa de la llengua nacional

L'article 2 de la Constitució ens diu que la llengua oficial de l'Estat és el català. I els Comuns són també Estat.

Tanmateix les cònsols de DA d'Andorra la Vella i Escaldes-Engordany estan de campanya electoral i donen tot el suport al govern de DA en la política turístico-comercial. Ho fan ara, amb la complicitat indissimulada d'algunes associacions de comerciants i del president (promotor de DA) de la Cambra de Comerç.

I han presentat un nom fora per a l'eix comercial Meritxell-Carlemany. I s'han ben lluit!

Després del fracàs de la mala idea de l'edifici anomenat The Cloud, ara tindrem el The Shopping Mile!

I el ministre de Turisme –ja sabem que és un valent– espera que la zona pugui arribar a estar a l'altura de París, Londres o Barcelona! El ministre també diu que ha escollit el nom en anglès perquè és “un idioma internacional pel que fa a compres”!

Si els deixem fer podrien acabar desmanegant el servei de Política Lingüística. Si tan valents són, el primer que han de fer els ministres de Turisme i de Cultura és pujar al Pas de la Casa a demanar excuses als comerciants sancionats per posar cartells en llengua francesa als establiments amb la finalitat d'atendre millor la majoria dels clients.

Als carrers, a les xarxes socials, als mitjans de comunicació, a les escoles, l'anglès sembla

que va agafant el lloc de la llengua oficial. Fa tot just una setmana un centenar d'escriptors, d'assagistes, de periodistes, i d'artistes francesos publicaven a *Le Monde* una tribuna en què manifestaven la seva indignació en veure com el que defineixen com a “*globlish*” (un pseudoanglès) suplanta la seva llengua, el francès. L'intel·lectual francès Bernard Pivot ha aplaudit la iniciativa d'aquest col·lectiu.

El que ha estat passant a An-

Que demanin perdó als comerciants del Pas sancionats per retolar en francès

dorra aquests darrers vuit anys s'assembla força al que ara ha mogut la indignació cultural a França.

Reproduceixo, traduït del francès, part d'aquell manifest perquè em sembla plenament traspasable a casa nostra: “Sabem que no es tracta solament d'una qüestió de moda, de modernitat *chic*. Sabem prou bé que es tracta, en el fons, de comerç i de mercadotècnia, d'imperialisme lingüístic per vendre millor i arreu els mateixos productes, de colonialisme cultural que acompanya la mundialització econòmica.”

Pel que fa a aquesta lamentable iniciativa del govern de DA comparteixo –i aplaudeixo– la tribuna que va publicar Guillem Forné Gispert a *El Periòdic d'An-*

dorra el dijous 31 de gener (pàg. 5) i la columna d'opinió d'Albert Roig publicada a la contraportada del *Diari d'Andorra* el divendres 1 de febrer.

Com també comparteixo els encertats comentaris que ha fet l'amic Claude Benet a les xarxes socials.

No es pot admetre una gestió del país com si fos un parc temàtic o una gran marca comercial. En lloc de valorar el país i la seva gent, el devaluen i l'amaguen. Menystenen la llengua del país als ulls dels nostres visitants.

Cal exigir al ministeri de Cultura que vetlli, amb més energia que la que demostra, per la defensa i el respecte de la llengua oficial de l'Estat en les actuacions públiques de les institucions andorranes.

No es poden subvencionar amb diners públics promocions en les quals es maltracti, com és el cas de l'eix comercial que esmentem, la nostra llengua.

Diu la lletra, en castellà, d'un conegut tango argentí, que vint anys no són res, per la qual cosa, recordant el gran Carlos Gardel, podem assegurar, com ho feia Francesc-Marc Álvaro a *La Vanguardia* el 21 de gener, que deu anys encara són menys.

Però vuit anys d'abandonament de l'obligada defensa de la llengua oficial i nacional d'Andorra han estat ja massa perniciosos.

En aquest important àmbit de la cultura i la identitat nacional, caldrà també treballar pel redreçament.